

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512010547
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1512010547.5

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci proti obžalovanému C. H., stíhaného pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák., proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/97/2012 zo dňa 28.12.2018, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. januára 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť obžalovaného C. H., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením predseda senátu Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 2T/97/2012 zo dňa 28.12.2018 rozhodol tak, že obžalovaného C. H. vzal do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. s tým, že väzba začala plynúť dňom prevzatia obžalovaného na území Slovenskej republiky, t. j. dňom 28.12.2018 o 10.00 h a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Bratislave. Zároveň predseda senátu rozhodol tak, že podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa väzba obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tak, že má trvalé bydlisko, kde bude preberať korešpondenciu a dostaví sa na všetky pojednávania. Navrhol nahradiť väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Krajský súd v Bratislave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por., preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým môže sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a tak zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Sťažnostný súd z predloženého spisového materiálu zistil, že na C. H. bola dňa 18.07.2012 podaná obžaloba pre podozrenie zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Okresný súd Bratislava V vydal dňa 03.12.2015 príkaz na zatknutie obžalovaného C. H. a dňa 23.05.2018 európsky zatýkací rozkaz, nakoľko nebolo možné zistiť miesto pobytu obžalovaného a zabezpečiť ho pre účely trestného konania (hlavného pojednávania).

Osobná sloboda obžalovaného C. H. bola obmedzená na základe európskeho zatýkacieho rozkazu zrealizovaného v Českej republike, pričom obžalovaný bol z Českej republiky vydaný do Slovenskej republiky dňa 28.12.2018 o 10.00 h. Predseda senátu vypočul obžalovaného dňa 28.12.2018 a rozhodol tak, že ho vzal do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Sťažnostný súd konštatuje, že útvar Policajného zboru SR, ktorý vydanú osobu prevzal ju v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze bezodkladne odovzdal vecne a mieste príslušnému súdu na rozhodnutie o väzbe, pričom predseda senátu, ktorý prevzal zatknutého obžalovaného o väzbe rozhodol v zákonnej lehote uvedenej v ustanovení § 73 ods. 5 Tr. por. Zákonné procesné lehoty v zmysle ustanovenia § 73 ods. 5 Tr. por. ako aj zákona o európskom zatýkacom rozkaze boli zachované.

Sťažnostný súd, pri rešpektovaní prezumpcie neviny obžalovaného, konštatuje, že v danom prípade sú u obžalovaného C. H. dané aj materiálne podmienky vzatia do väzby, nakoľko obžalovaný bol pôvodne, rozsudkom zo dňa 11.12.2014, neprávoplatne, uznaný za vinného zo spáchania žalovaného trestného činu. Krajský súd v Bratislave síce uznesením sp. zn. 1To/61/2015 zo dňa 12.08.2015 zrušil predmetné odsudzujúce rozhodnutie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, avšak z odôvodnenia tohto zrušujúceho uznesenia sa nedá vyvodiť, že by naplnenie znakov skutkovej podstaty stíhaného trestného činu bolo v danej trestnej veci vylúčené, pričom krajský súd nariadil vo veci doplniť dokazovanie. Bude preto vecou ďalšieho dokazovania na hlavnom pojednávaní, či sa podozrenie zo spáchania stíhaného trestného činu potvrdí alebo rozptýli. Vzhľadom na uvedené sťažnostný súd uzatvára, že podmienka uvedená v návetí ustanovenia § 71 ods.1 Tr. por. je nateraz splnená.

V tejto súvislosti sťažnostný súd dodáva, že súd rozhodujúci o väzbe musí síce podľa § 71 ods. 1 Tr. por. vždy skúmať aj to, či zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bola prokurátorom podaná obžaloba bol spáchaný, má znaky trestného činu a sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obžalovaný, avšak ustanovenie § 71 ods. 1 Tr. por. hovorí o „podozrení“, teda na splnenie tejto väzobnej podmienky postačí len dostatočne odôvodnená pravdepodobnosť, že obžalovaná osoba sa dopustila alebo mohla dopustiť trestnej činnosti uvedenej v obžalobe. Záver o podozrení v zmysle väzobnej podmienky uvedenej v ustanovení § 71 ods. 1 Tr. por. preto nie je možné stotožňovať so záverom o vine, nakoľko výrok o vine prichádza do úvahy len vtedy, ak o trestnej činnosti obžalovaného nie sú dôvodné pochybnosti (na výrok o vine teda kladie zákon prísnejšie požiadavky ako na výrok o podozrení pri väzobnom rozhodovaní). Skutočnosť, že sťažnostný súd konštatuje pri väzobnom rozhodovaní pretrvávajúce podozrenie zo spáchania žalovanej trestnej činnosti preto nehovorí nič o meritornom rozhodovaní súdu prvého stupňa po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Krajský súd uzatvára, že väzba je zaisťovací inštitút slúžiaci k dosiahnutiu účelu trestného konania, pričom rozhodovanie o nej nespočíva na princípe istoty bez dôvodných pochybností, ale vždy je vedené v rovine pravdepodobnosti vo vzťahu k dôsledkom, ktoré môžu nastať z konania obžalovaného, ktoré by mohlo napíňať skutkovú podstatu niektorého z väzobných dôvodov.

Podľa názoru sťažnostného súdu dôvod väzby uvedený v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. bol predsedom senátu ustálený správne.

V tomto smere krajský súd konštatuje, že na obžalovaného C. H. bola podaná obžaloba dňa 18.07.2012. V tom čase si obžalovaný na písomných podaniach uvádzal adresu na doručovanie písomností L., C. č. X a na tejto adrese aj preberal doručované písomnosti. Následne však obžalovaný prestal na predmetnej adrese preberať doručované zásielky, pričom súd prostredníctvom polície zistil, že obžalovaný na tejto adrese nebýva a ani sa tam nezdržuje (č. I. 313). Obžalovaný pritom neuviedol žiadnu inú adresu na ktorej by bol schopný preberať doručované zásielky.

Predsedička senátu okresného súdu preto dňa 12.03.2013 vydala na obžalovaného príkaz na zatknutie. Z policajných správ zabezpečených po vydaní príkazu na zatknutie vyplýva, že obžalovaný po rozvoze vycestoval z územia Slovenskej republiky a mal by sa zdržiavať v Rakúsku (č. I. 328). O tom, že sa obžalovaný zdržiava v Rakúsku obžalovaný konajúci súd neinformoval. Okresný súd následne prostredníctvom Národnej ústredne Sirene zistil presnú adresu obžalovaného v Rakúsku a preto došlo k zrušeniu príkazu na zatknutie a okresný súd vo veci vytyčil hlavné pojednávanie, pričom súdne zásielky doručoval obžalovanému na adresu do Rakúska. Obžalovaný sa následne v roku 2014 zúčastňoval hlavného pojednávania, pričom dňa 13.11.2014 (č. I. 383) požiadal na hlavnom pojednávaní, aby mu bola pošta doručovaná prostredníctvom advokátskej kancelárie C.. G. Š.. Na vyhlásení rozsudku dňa 11.12.2014 sa obžalovaný nezúčastnil, pričom následne už nepreberal súdne zásielky ani na adrese v Rakúsku a ani prostredníctvom advokátskej kancelárie. Zo súdnych zásielok založených v spise (č. I. 448 - 450) je zrejmé, že obžalovaný nepreberal zásielky nielen na adrese v Rakúsku, ale ani zásielky

doručované mu prostredníctvom advokátskej kancelárie C.. G. Š. a ani prostredníctvom advokátskej kancelárie G.. C. N., pričom nebolo známe aktuálne miesto pobytu obžalovaného.

Predsedička senátu okresného súdu preto dňa 03.12.2015 opätovne vydala na obžalovaného príkaz na zatknutie s tým, že následne okresný súd konal proti obžalovanému ako proti ušlému. Vzhľadom k tomu, že bol predpoklad, že obžalovaný sa zadržáva v cudzine bol dňa 23.05.2018 vydaný na obžalovaného aj európsky zatýkací rozkaz.

Na podklade vydaného európskeho zatýkacieho rozkazu bol následne obžalovaný zadržaný dňa 07.10.2018 v Českej republike, pričom bolo zistené, že sa má v Českej republike zdržiavať na adrese Č. R., G.. V. Č.. X.

Z uznesenia Krajského súdu v Českých Budějovicích sp. zn. 1 Nt/9/2018 zo dňa 26.11.2018 pritom vyplýva, že obžalovaný sa má zdržiavať v Českej republike od roku 2012, má mať manželku, ktorá má české štátne občianstvo a to na adrese Č. R., Z. M. X.

Zo spisového materiálu tiež nepochybne vyplýva, že obžalovaný okresnému súdu neoznámil, že sa zdržiava na konkrétnej adrese v Českej republike a to aj napriek tomu, že mal vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní pred Okresným súdom Bratislava V. Navyše, v roku 2014 sa zúčastňoval hlavného pojednávania a preto mu nič nebránilo, aby súdu uviedol, že žije v Českej republike a oznámil konkrétnu adresu na ktorej by bol schopný prebrať doručované súdne zásielky.

Obžalovaný bol následne odovzdaný slovenským justičným orgánom dňa 28.12.2018 o 10.00 h a ešte v ten istý deň bol predvedený pred predsedu senátu konajúceho súdu.

Skutočnosť, že obžalovaný bol nedostupný nielen pre Okresný súd Bratislava V, ale aj pre iné súdy možno vyvodit' z toho, že na obžalovaného bol vydaný príkaz na zatknutie aj Okresným súdom Košice II sp. zn. 3Tp/7/2016 zo dňa 10.02.2016 a to v súvislosti s vedením trestného stíhania pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. (č. I. 528).

Z uvedených skutočností možno ustáliť dostatočne odôvodnenú obavu, že obžalovaný nemá stále miesto pobytu, na ktorom by bol dostupný pre súd, pričom je zjavné, že často mení miesta svojho pobytu, avšak žiadnym spôsobom o týchto skutočnostiach neinformuje konajúci súd a to aj napriek tomu, že má vedomosť o prebiehajúcom trestnom konaní. Obžalovaný teda nebol vzatý do väzby z dôvodu, že často mení miesta svojho pobytu (takéto konanie je legálne), ale z dôvodu, že o týchto zmenách neinformuje konajúci súd a tak vedome a cielene marí súdne konanie (hlavné pojednávanie), nakoľko súd nepozná miesto jeho pobytu a nedokáže mu doručovať súdne zásielky. Skutočnosť, že tak obžalovaný robí s úmyslom vyhýbať sa úkonom trestného konania možno vyvodit' nepochybne z toho, že má vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní ako aj o tom, že nemá na území Slovenskej republiky žiadne trvalejšie miesto na preberanie súdnych zásielok a musí vedieť aj to, že ak súdu neoznámia miesto svojho pobytu v cudzine (ktoré taktiež zmenil bez oznámenia súdu), bude pre súd nedostupný a súd nebude môcť vykonať hlavné pojednávanie a vo veci rozhodnúť.

Pokiaľ sa obžalovaný odvolával na to, že mu mali byť súdne zásielky doručované prostredníctvom obhajkyne C.. G. Š.L., tak z vyššie uvedené je zrejmé, že túto možnosť doručovania okresný súd využil, avšak neúspešne, pričom z oznámenia Slovenskej advokátskej komory vyplýva, že predmetná obhajkyňa bola vyčiarknutá zo zoznamu advokátov s účinnosťou od 01.07.2015. Oznámenie len internetovej adresy je nedostatočné, nakoľko takáto adresa nezaručuje, že sa doručované zásielky dostanú do rúk práve a len obžalovanému. Navyše, ide len o neformálnu možnosť súdu na doručovanie súdnych zásielok, ktorá nezaručuje, že obžalovaný bude takéto neformálne doručovanie zásielok rešpektovať, keď zjavne maril hlavné pojednávanie tým, že zatajoval svoj pobyt a adresu v Českej republike.

S poukazom na uvedené možno vysloviť dôvodnú obavu, že obžalovaný časté zmeny miesta svojho pobytu spojené s ich neoznámením konajúcejmu súdu využíva aj na to, aby sa vyhýbal trestnému stíhaniu, čo naplňa skutkovú podstatu väzobného dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam neprichádza zatiaľ do úvahy nahradenie väzby dohľadom probačného úradníka. V tejto súvislosti sťažnostný súd upozorňuje, že pri zvažovaní nahradenia väzby niektorým z inštitútov uvedených v ustanovení § 80 ods. 1 a § 81 ods. 1 Tr. por., je nutné vychádzať z dôsledného hodnotenia osoby obžalovaného a povahy prejednávaného prípadu. V predmetnej trestnej veci osoba obžalovaného, pri ktorom je podozrenie, že zmeny miesta svojho bydliska realizuje aj z dôvodu, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu, pričom už v minulosti na neho bol vydaný príkaz na zatknutie z dôvodu nedostupnosti pre trestné konanie, znemožňuje nahradiť väzbu písomným sľubom, dohľadom probačného úradníka, či prijatím peňažnej záruky, pretože tieto inštitúty nedokážu zatiaľ eliminovať hrozbu z možnej opätovnej nedostupnosti obžalovaného pre súd.

Sťažnostný súd uzatvára, že predseda senátu Okresného súdu Bratislava V postupoval v súlade so zákonom, keď na podklade realizovaného európskeho zatýkacieho rozkazu vzal obžalovaného do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. Nakoľko predseda senátu nepochybil ani v konaní predchádzajúcom napadnutému uzneseniu a nepochybil ani pri určení začiatku plynutia väzby obžalovaného, nevidel sťažnostný súd dôvod na zmenu napadnutého uznesenia a preto podanú sťažnosť obžalovaného zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.